

6 november 2009

Pierre vertrekt deze morgen vroeg naar Tschumbe en dat heb ik geweten. Om 3.20u. wordt de 4 x 4 gestart en die blijft draaien tot alle vertrekkers, na heel wat gepalaver, om 4u. eindelijk vertrekken. Om 5u. luiden de klokken van de kerk, ze staan op twintig meter van mijn kamerdeur en om 7.30u. loopt mijn wekker af. Buiten valt de regen met bakken tegelijk uit de hemel.

Na het ontbijt kijk ik in het depot de dozen na die ik gisteren niet nagekeken heb. Niets van wat nodig is voor de missie van Artsen zonder Vakantie is meegekomen. Veel was toch opgestuurd en toegekomen? De missie van AzV komt dus serieus in het gedrang. Ik breng Yves op de hoogte, hij belt naar Memisa in Kinshasa. Die laten hem wat later weten dat heel wat van het 'vermiste' materiaal daar (vandaag? sic.) aangekomen is. Om een lang verhaal kort te maken: Yves sms-t naar Herman Devriendt, de chirurg AzV, in België. Herman belt Yves op en ze spreken af dat alles naar St. Anne (Kinshasa) zal gebracht worden. Herman zal dan, eens hij in Kinshasa aangekomen is, beslissen wat het meest dringend mee naar hier moet komen. Herman zal dat dan via Kananga naar Katako-Kombe meebrengen. Memisa zal er voor zorgen dat al wat in Kinshasa achterblijft, later naar hier verscheept wordt. Eind goed, al goed? Laat ons hopen want hier weet je nooit.

Om 14u. regent het nog steeds. Na het middagmaal wil ik het elektriciteitsnet van de ZH-campus op kaart zetten of op zijn minst toch proberen dat te doen. Het is... erg. Er zijn lokalen met werkende lampen en andere met kapotte lampen. Ik zie loshangende draden, open verdeelkasten en 'boites', bovengronds liggende kabels, ...; een onverantwoord gevaar-

lijke situatie. Het zelfde kan/moet gezegd worden van de zeer vele glasscherven die her en der rondslingeren.

Als ik daarmee klaar ben, ik heb tussendoor ook af en toe aan de operatietafel gewerkt, heb ik geprobeerd het kantelsysteem van die operatietafel in beweging te krijgen. Na veel gesleutel en gekuis ziet het er veelbelovend uit. Met man en macht draaien we aan het wiel dat de tafel moet doen kantelen en... niets, er gebeurt niets. We stellen ook vast dat het liftstelsel onherroepelijk kapot is want een niet te vervangen gietijzeren onderdeel is afgebroken. Iemand heeft blijkbaar te geweldig op de liftpedaal getrapt en

Marie, 1 jaar!
Zie p. 53, 6 november 2008.

die is afgebroken. Het ziet er naar uit dat Herman het zal moeten doen met de tweede beste operatietafels van de verre omgeving. Dat hij het met de allerbeste tafel had kunnen doen, is een illusie gebleken. Ik spuit nog wat kruipolie in het kantelsysteem, je weet maar nooit, en vertrek dan naar mijn kamer om een verslag te maken van de toestand van het elektriciteitsnet van de ZH-campus.

Om 19u. is het tijd voor het avondmaal. We drinken een koele Primus en overlopen onze dag.

De nonnekes lopen op zijn winters gekleed rond in pardessus, met sjaals en mutsen. Ze hebben het zeer koud zeggen ze. Het heeft wel de hele dag geregend, maar koud? Voor ons Belgen is de temperatuur best aangenaam, ik schat een goede 22°C.

Voor Yves was het zeer druk: de gehele dag vergaderen, evaluaties, besprekingen, ... Ik zeg hem dat ik mij in de loop van de dag afgevraagd heb waar de airco voor de operatiezaal is. We besluiten naar het operatiekwartier te gaan om te zoeken. Onderweg bewonderen we de sterrenhemel en enkele padden - die zijn alleen in het donker actief. Het operatiekwartier is gesloten (het mysterie van de sleutels!!!). We zien door de vensters van de operatiezaal dat er geen airco te zien is. Waar is hij dan wel?

Tegen 9.30u. gaan we naar ons kamer. Ik zet mijn recentste foto's op de memostick en vul mijn dagboek verder in. Tijdens het noteren valt mijn oog op twee pakken voor AzV die in mijn Kamer staan. Ze zijn hier eergisteren neergezet bij onze aankomst in Katako-Kombe. Wat zit daar nu in? Alleen maar verbanden, stel ik vast.

Tegen 10.30u. gaat het licht uit. Het zal morgen vroeg dag zijn. We trekken per motor de brousse in, de wegen zijn zelfs met een 4 x 4 niet berijdbaar, om het 'centre de santé' van Aunda te bezoeken.

peuter speelt met fietswiel